

► **Jordi Gispert exposa a la Jonquera.** L'artista saltenc Jordi Gispert exposa fins al pròxim 3 de maig una selecció de pintures i escultures als Porxos de Can Laporta de la Jonquera. L'artista, que té l'estudi a Garriguella, ha traslladat a la seva obra paisatges interiors que reflecteixen «una paradoxal convivència entre la fragilitat i la contundència», tal com va expressar-ho l'historiador de l'art Enric Tubert en la inauguració de la mostra, a la qual també va assistir l'alcalde la Jonquera, Jordi Cabezas. / EL PUNT

teatre | «traïció»

El protagonistes de *Traïció*. / ROS RIBAS

«Pinterland»

► **Autor:** Harold Pinter.
Direcció: Carles Alfaro.
Interpretació: Vicenta Ndongo, Francesc Orella i Francesc Garrido.
Lloc i dia: Teatre de Salt, 18 d'abril de 2009.

La nit de dissabte l'estupend teatre de Salt va presentar una fantàstica coproducció del Teatre Lliure i El Canal, aquest invent d'un tal Salvador Sunyer que va agafant vida i es consolida de mica en mica, esperem que sense coquinesa. La petita babel inicial va divertir alguns entretant esperaven el començ, ja que uns quants espectadors buscaven els seus seients quan aquests restaven suspesos sota l'escenografia ingent. Resolt el desconcert, tot es va amollonar de la millor manera.

Traïció és un dels vint-i-nou textos teatrals de Harold Pinter, aquest hàilit fill de sastre que s'apoderà del Nobel amb un estufit de sorneria calma; escrita l'any 1979, la peça ens mostra el rerefons d'un triangle amorós, tan hipòcrita com versàtil, penat per unes relacions adúlteres recíproques i circumstancials de resultat vagament incert i d'un desencís latent. Hi ha Jerry, que és un agent literari, amic íntim de fa anys de Robert, un editor condolit per l'estat natural de les coses, i la seva dona Emma, que regenta una galeria d'art. Pinter sempre basa l'acció a partir de les veus, els ritmes dels personatges i els seus silencis càustics. La seva idea és que el món existeix per simular, especialment rere el més convencional i quotidià, lloc on queda amagat el misteri, allò callat, un cert laconisme que impossibilita la vera comunicació. La duplicitat dels mots mai diuen el que semblen voler dir. Pinter resta com un mestre de les dobles intencions, irònic, violent, fred i amb notable lucidesa. Prova de tot això és *Traïció*, que es basa en l'adulteri que l'autor va cometre durant set anys a la seva dona amb una periodista, Joan Bakewell.

El director ha decidit traslladar l'acció de Londres a Barcelona, imagino que per acostar-la més a l'espectador, cosa prou provinciana i desafortunada, ja que no hi ha dues ciutats més diferents. Tanmateix, com la burrada de canviar el barri de Kilburn pel de Sants i el de Hamsptead per Sant Cugat, falsejant inútilment la perspectiva. Penso que la gent és prou llesta per vomitar-li gratuïtats. L'esnobisme d'algunes frases deixades anar en un horrible anglès és d'una sofisticació de baldagra. Deixant això de banda, és un espectacle excel·lent, ben dirigit, amb una il·luminació precisa i bella que situa molt bé els quatre espais nets. L'escenografia compon una mena de Tetris, en què cubs i rectangles se sobreposen i configuren estructures laberíntiques diverses, recolzant l'estructura del text i donant gran comoditat als intèrprets. Tot hi és fosc, gris, d'una perfecta elegància. Els actors resten sempre en escena, a vegades simplement escoltant o mirant, mentre altres viuen les situacions. Francesc Garrido va compondre un Jerry perfect, ple de matisos i amb una emotiva i meravellosa escena final; Francesc Orella impecable i enigmàtic; la bella Vicenta Ndongo, pura correcció. I com tota violació a la fidelitat que devem a algú, la que hem vist no vol dir res i ho vol dir tot.

T'agrada la seva olor ?

PRESENCIA ha reunit en un pòster les flors més comunes dels Països Catalans i te'l regalarà el cap de setmana del 26 d'abril

Lliri de mar

Patrocinat per:

PRESENCIA

CAIXA CATALUNYA
OBRA SOCIAL

